

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Chișca-Doneva Tamara,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Vascan Nina

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Ciuru Igor* în numele inculpatului *Mutelica Igor*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 24 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Mutelica Igor xxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, xxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute art. 171 alin. (3), lit. a) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 10.10.2018 - 02.07.2019;
instanța de apel: 22.07.2019 - 16.10.2019;
instanța de recurs: 09.12.2019 - 24.03.2020;
instanța de apel: 26.05.2020 - 24.08.2020;
instanța de recurs: 23.10.2020 - 25.01.2021;
instanța de apel: 07.04.2021 - 24.05.2022;
instanța de recurs: 14.07.2022 - 12.10.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 02 iulie 2019, *Mutelica Igor* a fost recunoscut vinovat în baza art. 171 alin. (3), lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi a fost condamnat la **10** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din ziua pronunțării sentinței 02.07.2019, cu includerea termenului aflării inculpatului în instituția medicală pentru expertiza judiciară în condiții de staționar, începând cu 12.02.2018 până la 27.03.2018.

S-a încasat de la *Mutelica Igor* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare în sumă de **9153,00** lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Mutelica Igor, în una din zilele lunii septembrie anului 2016, fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe drumul de țară din extravilanul satului xxxx, în apropierea stânei cu denumirea populară "în sotci", amplasată la marginea satului, unde lucra în calitate de cioban, având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa, xxxxx născută la xxxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și care se afla în grija lui, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicare a mai multor lovituri cu pumnul peste corpul lui Xxxxxx Natalia, în rezultatul cărora ultima a primit dureri fizice, și prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări, forțat, contrar voinței minorei Xxxxxx Natalia, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei sale fragede, a izbit-o pe ultima la pământ, unde a imobilizat-o ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a întreținut cu ultima un raport sexual obișnuit.

Astfel, acțiunile lui *Mutelica Igor* au fost încadrate juridic în baza art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative – "*violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra persoanei care se află în grija făptuitorului*".

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura raionul Glodeni, *Junghină Valerian*, solicitând casarea totală a sentinței, în partea stabilirea pedepsei inculpatului *Mutelica Igor*, din motivul blândeții și ilegalității, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *Mutelica Igor* să fie condamnat în baza art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 20 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în bugetul de stat, în sumă totală de 14 259,98 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond urma să țină cont de natura și gravitatea faptei imputate inculpatului, care este învinuit în comiterea unei infracțiuni excepțional de gravă îndreptată față de un minor, impactul acestei infracțiuni asupra victimei.

Instanța nu a luat în considerație că, ultimul nu este la prima abatere de lege, fiind condamnat anterior la 19.06.2001 de Judecătoria Glodeni în baza art. 119 alin. (3) și 224 Cod penal, la 1 an privațiune de libertate, cu suspendarea pedepsei pe un termen de probă de un an. Deci, nu și-a făcut careva concluzii pentru sine, nu a pășit pe calea corijării, dar a comis din nou o infracțiune excepțional de gravă, contra unui minor.

Mai mult, instanța a constatat circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. e) și j) Cod penal - săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra minorului și săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică. La etapa urmăririi penale au fost dispuse și efectuate un șir de expertize judiciare și constatări, pentru efectuarea cărora au fost

suportate cheltuieli judiciare în sumă de 14 259,98 lei, care potrivit art. 229 Cod de procedură penală sunt obligatoriu suportate de către condamnat.

3.2. Inculpatul *Mutelica Igor*, care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal, din motiv că nu a comis fapta imputată.

Apelantul a invocat că despre fapta incriminată, organele de drept au aflat abia peste un an de zile, în urma unei cerți cu fiica, care a declarat la poliție că el a violat-o.

La baza sentinței de condamnare s-au pus ca probe declarațiile Elizavetei Camerzan, mama soției sale, Mutelică (Camerzan) Iraida precum, că Xxxxxx Natalia i-a povestit ce s-a întâmplat, dar a tăinuit acest fapt, iar aproximativ peste un an de zile au depus declarații precum că și-a violat fiica, deja când se afla în relații ostile cu ultimele.

Fiind audiată suplimentar în cadrul ședinței de judecată, victima minoră (fiica) Xxxxxx Natalia a declarat, că nu este adevărat că ar fi avut relații sexuale forțate cu dânsa. Acele fapte le-a declarat din furie și nu corespundeau adevărului.

Astfel, a fost condamnat neîntemeiat, neluându-se în considerație ultimele declarații ale părții vătămate, care a mai declarat în cadrul ședinței că-i pare rău că l-a denunțat precum că a violat-o, or faptele invocate de ea nu corespund adevărului.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în latura pedepsei și a cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează:

Mutelica Igor a fost condamnat în baza art.171 alin.(3) lit. a) Cod penal la **13** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de **24 259,98** lei a fost respinsă.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. Instanța de apel a statuat că, prima instanță just a încadrat acțiunile inculpatului, vinovăția acestuia fiind constatată în baza ansamblului de probe administrate de către prima instanță și cercetate suplimentar în instanța de apel.

Totodată, la stabilirea pedepsei, prima instanță urma să țină cont, că în lipsa circumstanțelor atenuante, aplicarea pedepsei la limita minimă a fost nejustificată, având în vedere că infracțiunea comisă este catalogată ca excepționala de gravă, îndreptată împotriva minorului.

În același timp, instanța de fond justificat a apreciat ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor legate de rechizite și combustibil în sumă de 1062 lei, or, nu se încadrează în prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, întemeiat dispunând respingerea solicitării acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul

inculpatului a sumei de 14.259,98 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, *Lisnic Elena*, prin care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că este neargumentată soluția instanței de apel cu privire la neîncasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 14.259,98 lei, deoarece ele au fost suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare și a acțiunilor procesuale deci, cheltuieli care sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 1) și 5) Cod de procedură penală, iar în conformitate cu art. 229 Cod de procedură penală acestea sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul Statului.

5.2. Inculpatul, solicitând casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat. Recurentul a indicat că nu a comis nicio infracțiune, fiind condamnat ilegal, fără careva probe.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2020, recursurile ordinare au fost admise, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a statuat că, potrivit textului incriminator, Mutelica Igor a fost pus sub învinuire pentru că: *"...având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa, Xxxxxx Natalia, născută la xxxxxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și care se afla în grija lui, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicare a mai multor lovituri cu pumnul peste corp, în rezultatul cărora ultima a primit dureri fizice, și prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări, forțat, contrar voinței, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei sale fragede, a izbit-o la pământ, unde a imobilizat-o ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a întreținut cu ea un raport sexual obișnuit"*.

Prin rechizitoriu, acțiunile inculpatului, au fost încadrate în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângerea fizică și psihică a persoanei, despre care se cunoștea cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14 ani și care se afla la îngrijirea făptuitorului.

În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane și implicit cu privire la încadrarea juridică a faptei pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii.

Potrivit art. 133¹ Cod penal, *noțiunea de membru de familie* presupune două accepțiuni diferite, în funcție de lipsa sau prezenta conlocuirii făptuitorului și victimei: a) în condiția conlocuirii: persoanele aflate în relații de căsătorie, de concubinaj, persoanele divorțate, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor; b) în condiția locuirii separate: persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii

lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub curatelă.”

Din cele expuse, prezintă relevanță faptul că, circumstanța agravantă analizată are un caracter personal și privește deopotrivă făptuitorul și victima infracțiunii de viol, aceștia trebuind să îndeplinească o calitate specială, anume: aceea de *membu al familiei*.

Astfel, instanța de recurs a conchis că încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, nu se conciliază cu baza factologică descrisă în rechizitoriu. Ori, prin actul de învinuire, inculpatului i-a fost incriminate ”*întreținerea unui raport sexual forțat cu fiica sa, Xxxxxx Natalia, născută la xxxxxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și care se afla în grija lui*”.

În acest context, instanțele urmau să se expună asupra clarității învinuirii sub aspectul ”*membu de familie*” și ”*a persoanei aflate la îngrijirea făptuitorului*” care reprezintă noțiuni ce se exclud reciproc, și drept consecință impune eventual încadrarea acțiunilor inculpatului în baza altei norme penale, decât cea în baza căreia a fost pus sub învinuire și condamnat.

Omisiunea instanței de apel de a face o analiză amplă asupra tuturor circumstanțelor cauzei și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, care confirmă sau infirmă vinovăția inculpatului, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor, urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Statuările ce preced, denotă cu certitudine că, la caz, nu există o coroborare între cele incriminate inculpatului și cele descrise, de facto, în rechizitoriu.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că, în această cauză o deosebită atenție instanțele de fond urmau să-i acorde părții vătămate minore, care, fiind abuzată sexual, a suferit o traumă psihologică de o intensitate sporită, ceea ce a și influențat asupra poziției procesuale contradictorii a acesteia pe parcursul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei.

Mai mult, instanța de apel și-a fondat soluția exclusiv pe probele examinate și cercetate în prima instanță, fără audierea inculpatului și consemnarea declarațiilor acestuia în conținutul procesului-verbal, și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 august 2020, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată nouă hotărâre. Mutelica Igor a fost condamnat în baza art. 171 alin (2), lit. b²) Cod penal la 10 ani închisoare.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul Statului cheltuielile judiciare în sumă de 13.197,98 lei.

Dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictelor s-au menținut fără modificări.

7.1. Instanța de apel a statuat că, în urma examinării probelor prezentate, s-a constatat în acțiunile lui Mutelica Igor elementele infracțiunii de viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie, infracțiune prevăzută la art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal.

Astfel, Mutelica Igor, în una din zilele a lunii septembrie a anului 2016, fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe drumul de țară din extravilanul s. Xxxxxx, r-nul Glodeni, în apropierea stânei cu denumirea populară ”în sotci”, amplasată la marginea satului, unde lucra în calitate de cioban, având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa Xxxxxx Natalia, născută la xxxxxx, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicare a mai multor lovituri cu pumnul peste corp, în rezultatul cărora ultima a primit dureri fizice și prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări, forțat, contrar voinței, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei fragede, a izbit-o la pământ, unde a imobilizat-o ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a întreținut cu ea un raport sexual obișnuit.

Instanța de apel a constatat că prin probele administrate s-a constatat că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate conform art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal și anume: violul - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie.

Ori, în actul de învinuire adus lui Mutelica Igor, se conțin două noțiuni contradictorii prevăzute de legea penală și anume statutul special de membru al familiei cum este cel de *fică* indicat și statutul special de *persoană aflată la îngrijire*.

Instanța de fond, contrar acestor două noțiuni, fără a face o diferențiere între agravantele actului de viol care sunt membru de familie și persoană aflată la îngrijire a calificat acțiunile lui Mutelica I. la alin. (3), art. 171 Cod penal, admitând în totalitate agravanta de persoană aflată la îngrijire.

Potrivit art. 133¹ Cod penal, noțiunea de membru de familie presupune două accepțiuni diferite, a) în condiția conlocuirii: persoanele aflate în relații de căsătorie, de concubinaj, persoanele divorțate, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor; b) în condiția locuirii separate: persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub curatelă.

Mai mult, victima se află în grija făptuitorului atunci când acesta are obligația contractuală (de muncă, de prestații) sau morală de a acorda victimei asistență socială, ori în puterea relațiilor de rudenie are îndatorirea legală de a îngriji victima, pe când din materialele cauzei penale a fost cert constatat faptul că Xxxxxx Natalia. deținea statutul de membru a familiei și nu persoană aflată la întreținere, iar organul de urmărire penală clar a

indicat că aceasta este fiica inculpatului.

În concluzie, cele două noțiuni „*membru de familie*” și „*persoană aflată la îngrijirea făptuitorului*” se exclud reciproc, iar acțiunile inculpatului se încadrează în baza normei penale prevăzută de art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal și anume violul - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie.

Potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, a declarat recurs ordinar avocatul *Vlas Elena* prin care a solicitat casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 171 alin. (2), lit. b 2) Cod penal.

8.1. Recurentul a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, iar vinovăția lui Mutelica Igor în comiterea infracțiunii imputate nicidecum nu a fost confirmată incontestabil prin ansamblul probelor cercetate de prima instanță și instanța de apel.

La data de 04.06.2019, partea vătămată *Xxxxxx Natalia* s-a prezentat în ședința instanței de fond și a solicitat să fie audiată repetat. Ea a declarat că nu-l mai învinuiește pe inculpat de viol, că tot ce a declarat până la acel moment, nu este adevărat. Că l-a învinuit pe tatăl său, doar din furie pentru că a lovit-o de câteva ori. Astfel, aceste declarații ale părții vătămate n-au fost verificate. Dubiile în probarea învinuirii neînclăturate n-au fost interpretate de instanță în favoarea inculpatului.

Prin urmare, hotărârile adoptate în privința lui Mutelica Igor sunt neîntemeiate, deoarece vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii n-a fost confirmată de probele acuzării.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție 25 ianuarie 2021, a fost admis recursul declarat, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs ordinar a indicat că, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel rejudecând cauza potrivit regulilor generale:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința total și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând parțial o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) recalificând acțiunile inculpatului și condamându-l în baza art. 171

alin (2), lit. b²) Cod penal - violul săvârșit asupra unui membru de familie, nu a coroborat această soluție cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală - judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, cât și cu faptul că prin rechizitoriu asemenea element calificativ nu i-a fost imputat în genere inculpatului.

Pe lângă aceasta, instanța de apel nu a pus în discuția părților noua învinuire, nu a informat inculpatul în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, precum și dreptul de a dispune de timpul și facilitățile necesare pregătirii apărării sale, încălcând, astfel, și prescripțiile art. 6 §1, §3 lit. a) și b) CEDO - dreptului la un proces echitabil (Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România)

c) doar a trecut în revistă probe administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, în special nu s-a expus sub nicio formă asupra declarațiilor divergente ale părții vătămate minore Xxxxxx Natalia., date la faza de urmărire penală și în ședința de judecată, nefiind clar care din acestea și de ce au fost acceptate sau respinse.

Mai mult, concluzia neclară și divergentă că: „vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate minore Xxxxxx Natalia, martorilor Camerzan Ion, Camerzan Elizaveta, Mutelica (Camerzan) Iraida, Albot Sergiu, declarațiile inculpatului Mutelica I. că este nevinovat”, nu corespunde exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale;

d) constatarea sumară în fapta considerată ca fiind dovedită că: „...având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa Xxxxxx Natalia, născută la xxxxxx, prin constrângere fizică... a întreținut cu ea un raport sexual...” și concluzia ulterioară că: „din probele administrate se constată că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate conform art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și anume: violul - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie”, nu a fost coroborată cu dovezile din speță și cu prevederile art. 46, 47, 48 din Codul familiei (stabilirea provenienței copilului), în aspectul vizat. Totodată, instanța penală nefiind nici competentă să soluționeze chestiunea stabilirii paternității.

Ori, aceste rezumate contravin următoarelor probe - martorul Camerzan Elizaveta a relatat că inculpatul i-a spus că nu este fiica lui...; martorul Mutelica (Camerzan) Iraida a declarat că Xxxxxx X. era sub tutela ei, iar Mutelica I. i-a spus că nu este tatăl ei biologic, totodată el avea grija de Xxxxxx Natalia ...; conform declarațiilor părții vătămate minore Xxxxxx Natalia, ea știe că Mutelica I. ar fi tatăl ei biologic; conform raportului de

evaluare psihologică nr. 160 din 03.07.2017, Xxxxxx Natalia locuiește împreună cu tatăl biologic, mama vitregă și doi frați...; potrivit certificatului de naștere a lui Xxxxxx Natalia, seria XXXXXX, eliberat de OSC Glodeni la 02.09.2006, actele privind identitatea lui Xxxxxx Natalia, inculpatul nu este înregistrat ca părinte al părții vătămate, fiind indicat la capitolul părinții: tata ----, mama - 14 Xxxxxx Olga (f. d. 75, 144); în actele de identitate ale inculpatului nu este indicat că ar fi fost căsătorit cu Xxxxxx Olga și că Xxxxxx Natalia iar fi fost fiică (f. d. 78, 145), conform certificatului Primăriei com. Xxxxxx, Mutelica I. ar fi tatăl biologic al victimei Xxxxxx Natalia și ultima se află în grija lui (f. d. 157);

e) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis că încălcările specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, fapt ce impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2022, au fost admise apelurile declarate, inclusiv din alte motive decât cele declarate, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Mutelica Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **10** ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare al pedepsei închisorii s-a calculat de la 24.05.2022, cu includerea în acest termen a perioadei de aflare a lui în instituția medicală pentru expertiza judiciară în condiții de staționar de la 12.02.2018 până la 27.03.2018 și perioada de executare a pedepsei de la 02.07.2019 până la 24.05.2022.

S-a încasat de la *Mutelica Igor* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare în sumă de **13197,98** lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În partea ce ține de cheltuielile de transport în sumă de 1062 lei, solicitarea procurorului s-a respins ca fiind nefondată.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

7.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel în urma controlului legalității sentinței, audierii părților procesului penal pe marginea apelului, înaintării noii învinuiri, audierii inculpatului și cercetării probelor, cu raportarea la prevederile legale, a constatat că:

Mutelica Igor în una din zilele lunii septembrie 2016, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe drumul de țară din extravilanul satului Xxxxxx, raionul Glodeni, în apropierea stânei cu denumirea populară "În Sotci", unde lucra în calitate de cioban, amplasată la marginea satului, având

scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu minoră Xxxxxx Natalia, a.n. xxxxxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și este fiica concubinei sale Xxxxxx Olga, cu care locuiau împreună în familie, prin constrângere fizică exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnul peste corp lui Nataliei Xxxxxx, în rezultatul cărora ultima a primit dureri fizice și prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări, forțat, contrar voinței sale, profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei sale, a izbit-o pe ultima la pământ, unde a imobilizat-o ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a întreținut cu ultima un raport sexual obișnuit.

Prin acțiunile sale intenționate Mutelica Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.171 alin.(2) lit. b), b2) Cod penal, conform indicilor calificativi – „violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bună știință asupra unui minor, membru de familie, care corespundea prevederilor legale a acestei norme la momentul comiterii infracțiunii și înaintării noii învinuirii”.

Instanța de apel a reținut că, la momentul examinării apelului, a fost înaintată inculpatului Mutelica Igor o nouă învinuire unde a fost exclusă lit. a) a articolului 171 alin.(3) Cod penal – ”persoanei care se afla în grija, sub ocrotirea, protecția, la educarea sau tratamentul făptuitorului”, dat fiind faptul, că pentru a avea în grijă de cineva, este necesară prezența unui act a unei autorități tutelare.

Astfel, prin dispoziția Primăriei urma ca inculpatul Mutelica Igor, care o avea în grijă pe fiica concubinei sale, să fie imputernicit pentru astfel de acțiuni.

Ținând cont de faptul că prin modificările operate în conținutul învinuirii, nu s-au schimbat acțiunile inculpatului Mutelica Igor, procurorul nu a schimbat conceptul de viol, instanța de apel a considerat necesar de a exclude din învinuire lit. a) a art.171 alin.(3) Cod penal - ”persoanei care se afla în grija, sub ocrotirea, protecția, la educarea sau tratamentul făptuitorului” și a accepta noua învinuire în baza art.171 alin.(2), lit. b), b2) Cod penal, constatând-o ca fiind confirmată pe deplin.

Astfel instanța de apel a menționat că la caz s-a constatat că inculpatul Mutelica Igor a întreținut un raport sexual cu fiica minoră a concubinei sale, membru de familie.

Potrivit copiei certificatului de naștere a Nataliei Xxxxxx, seria xxxxx eliberat de OSC Glodeni, nu este înregistrat ca părinte ”tata” ei, necătând la faptul că Mutelica Igor nu este înregistrat ca tată, faptul că acesta avea grijă de minoră și o creștea ca pe fiică, s-a confirmat prin adeverința nr.540 din 04.07.2017 eliberată de Primăria comunei Xxxxxx.

Reieșind din declarațiile însăși a părții vătămate Xxxxxx Natalia, aceasta cunoștea că Mutelica Igor este tatăl ei biologic, fapt confirmat și de ultimul. În certificatul de naștere a părții vătămate Xxxxxx Natalia, inculpatul nu este înregistrat ca ”tata”, fiind indicat la capitolul părinții: tata -, mama - Xxxxxx Olga (f.d.75,144); în actele de identitate ale inculpatului

nu este indicat că ar fi fost căsătorit cu Xxxxxx Olga și că Xxxxxx Natalia i-ar fi fost fiică (f.d.78, 145), conform certificatului Primăriei com. Xxxxxx, Mutelica Igor ar fi tatăl biologic al victimei Xxxxxx Natalia și ultima se află în grija lui (f.d.157).

Deși inculpatul Mutelica Igor n-a recunoscut vina, vinovăția acestuia se confirmă prin probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel și anume prin declarațiile părții vătămate minore Xxxxxx Natalia, a martorilor Albot Sergiu, Jidovanu Oleg, Camerzan Ion, Camerzan Elizaveta din cadrul instanței de fond, și probele scrise: Vol.I: (f.d.4, denunț de la Camerzan Elizaveta din 03.07.2017; (f.d.5-6), proces-verbal de audiere a martorului Camerzan Elizaveta din 03.07.2017; f.d.8, ordonanță de ridicare din 03.07.2017; f.d.9, proces-verbal de ridicare din 03.07.2017; f.d.11, proces-verbal de examinare a obiectului din 03.07.2017; f.d.13, certificat eliberat de medicul ginecolog pe numele lui Xxxxxx Natalia; f.d.15-16, raport de evaluare psihologică întocmit de către Direcția Învățământ, Tineret și Sport; f.d.33-34, raport de expertiză judiciară nr.515 din 25.07.2017; f.d.38-41, proces-verbal al ședinței de judecată din 19.07.2017 de audiere în condiții speciale a lui Xxxxxx Natalia; f.d.42, concluzia psiho-pedagogului Moloșniuc Doina; f.d.43, concluzia-specialistului Purici Olga (se dă citire); f.d.45, proces-verbal de examinare a obiectului din 29.07.2017; f.d.46, ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 29.07.2017; f.d.71, răspuns de la directorul IMSP SP Bălți Șchiopu Valentina; f.d.72 – 11, epicriză pe numele lui Mutelică Igor; f.d.75, certificat de naștere a lui Xxxxxx Natalia, la rubrica tata nu este nici o mențiune; f.d.77, caracterizarea psihopedagogică a elevei Xxxxxx Natalia; f.d.81, adeverință-caracteristică eliberată de primăria comunei Xxxxxx r. Glodeni pe numele lui Mutelica Igor; f.d.82-revendicare pe numele lui Mutelica Igor; f.d.100-101, raport de expertiză judiciară nr.142 a-2017 din 12.12.2017; f.d.127-134, raport de expertiză judiciară nr.201836S0016 din 11.04.2018; f.d.176-177, copia sentinței din 19.06.2001 în privința lui Mutelica Igor; f.d.182, dispoziție privind stabilirea statutului de copil rămas fără ocrotire părintească; f.d.183, dispoziție privind instituirea tutelei/curatelei și plata indemnizațiilor lunare de întreținere a copiilor aflați sub tutelă/curatelă; f.d.186-195, proces-verbal de ridicare din 11.06.2018; f.d.196, ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 12.06.2018; f.d.197m, proces-verbal de examinare a obiectului din 12.06.2018; f.d.207- 208, proces-verbal de audiere suplimentară a martorului Camerzan Iraidă; f.d.209, proces-verbal de audiere suplimentară a martorului Camerzan Elizaveta.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate la art.93-101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Mutelica Igor în sensul învinuirii aduse.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile lui Xxxxxx Natalia din 04

iunie 2019, considerând că au fost influențate de inculpat și rudele acestuia, de aceia a luat în considerație declarațiile făcute la audierea în condiții speciale. Or declarațiile acesteia coroborează cu declarațiile martorilor Albot Sergiu, Jidovanu Oleg, Camerzan Ion, Camerzan Elizaveta din cadrul instanței de fond, care au confirmat amănunțit circumstanțele întâmplate în acea zi, precum și cu probele scrise.

De asemenea, în confirmarea vinovăției lui Mutelica Igor vin și declarațiile martorului Mutelica (Camerzan) Iraida depuse în prima instanță, potrivit cărora, Xxxxxx Natalia i-a povestit că a fost violată de Mutelica Igor, însă nu i-a comunicat detalii, căci a început să plângă. A întrebat-o de ce nu a anunțat poliția, la ce Natalia Xxxxxx a spus că Mutelica Igor i-a spus că o va omorî. Xxxxxx Natalia avea vânătăi, era bătută, zgâriată pe spate, avea vânătăi pe la ambele picioare la mușchi pe lateral, fermoarul de la șorți era rupt. Au fost amenințări de la Mutelica Igor în adresa ei și a Nataliei Xxxxxx.

La fel și martorul Camerzan Elizaveta a confirmat, că Xxxxxx Natalia i-a povestit despre circumstanțele violului de Mutelica Igor.

În concluzie, instanța de apel a conchis, fapta de viol a lui Mutelica Igor a fost săvârșită de inculpatul, că fapta întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art.171 alin.(2) lit. b), b²) Cod penal, că inculpatul Mutelica Igor este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni de viol, motiv pentru care a respins argumentele recurentului privind achitarea inculpatului.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel reiterând prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (*infracțiune excepțional de gravă*), de motivul și scopul acestuia (*satisfacerea poftei sexuale*), lipsa circumstanțelor atenuante, prezența circumstanței agravante, anterior condamnat, nerecunoașterea vinei, părerea părți vătămate și celelalte împrejurări individuale ale cazului, precum și scopul pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, a considerat că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani este proporțională și echitabilă faptei comise.

Referitor la cheltuielile de judecată, instanța de apel a constatat că la caz au fost efectuate mai multe expertize: raportul de expertiză judiciară nr.515 din 25.07.2017 în sumă de 320 lei, raportul de expertiză judiciară nr.142a 2017 din 12.12.2017 în sumă de 1862 lei, raportul de expertiză judiciară nr.140a 2017 din 12.12.2017 în sumă de 1862 lei, raportul de expertiză judiciară nr.201836S0016 din 11.04.2018 în sumă de 9153,98 lei, în total sumă de 13197,98 lei.

Astfel conducându-se de prevederile art. art. 227, 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 13197,98 lei din contul inculpatului.

Instanța de apel a menționat că în privința lui Mutelica Igor nu pot fi aplicate prevederile art.79 Cod penal, deoarece lipsesc circumstanțe excepționale care ar motiva coborârea pedepsei sub limita minimă stabilită de lege.

De asemenea, instanța de apel a statuat că, în privința lui Mutelica

Igor nu pot fi aplicate nici prevederile art.90 Cod penal, deoarece în cazul dat a fost comisă o infracțiune excepțional de gravă, pentru care nu se aplică suspendarea condiționată a executării ei.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul *Ciuru Igor* în numele inculpatului Mutelica Igor, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Mutelica Igor să fie achitat.

8.1. În argumentarea recursului ordinar, avocatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel, doar a trecut în revistă probele administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării precum că inculpatul Mutelica Igor nu a comis fapta incriminată;

- în privința declarațiilor divergente ale părții vătămate minore *Xxxxxx Natalia* date la faza de urmărire penală și în ședința de judecată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate *Xxxxxx Natalia* din 04 iunie 2019, considerând că au fost influențate de inculpat și rudele lui și a luat în considerație declarațiile făcute la audierea în condiții speciale. Din aceste constatări ale instanței de apel nu este clar de ce instanța de apel a luat în considerare declarațiile făcute în condiții speciale și nu cele date de *Xxxxxx Natalia* nemijlocit în instanța de judecată;

- instanța de apel nu a făcut trimitere la vreo probă care ar confirma faptul că *Xxxxxx Natalia* a fost influențată de inculpatul Mutelica Igor și rudele acestuia pentru a face declarații în favoarea inculpatului;

- referindu-se la declarațiile martorilor *Albot Sergiu*, *Jidovanu Oleg*, *Camerzan Ion*, *Camerzan Elizaveta* și *Mutelica (Camerzan) Iraidă* instanța de apel nu a motivat ce anume din declarațiile menționate demonstrează vina inculpatului. Asemenea motivare este defectuoasă, neclară, contrară practicii CEDO cu referire la art. 6 CEDO care reglementează dreptul la un proces echitabil;

- nu există nicio probă directă care ar confirma versiunea violului înafara de declarațiile inițiale ale părții vătămate *Xxxxxx Natalia*, declarații pe care aceasta din urmă le-a infirmat în ședința de judecată din 04.06.2019. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.515 din 25.07.2017, la *Xxxxxx Natalia* nu s-a depistat careva vătămări corporale, inclusiv și în regiunea organelor genitale, iar integritatea himenului s-a dovedit a fi nedereglată.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Crîjanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în

baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, reieșind din esența criticilor invocate de către recurent, instanța de recurs reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor, întrucât partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Mutelica Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.171 alin.(2), lit. b), b²) Cod penal.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanță de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul recurentului. Au fost reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel de condamnare a inculpatului, soluție fiind întemeiată pe acțiunile procesuale și cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Referitor la argumentele recurentului precum că, inculpatul urmează a fi achitat din motiv ca nu a comis fapta imputată, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost combătute aceste argumente (f. d. 39-45 vol. III), motivări ce sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, și corespunde practicii CtEDO.

Mai mult ca atât, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, întrucât instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Astfel, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Mutelică Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2), lit. b), b²) Cod penal, fapt care a fost stabilit cert de către instanța de apel, prin analizarea atât a *declarațiilor părții vătămate Xxxxxx Natalia* (f. d. 41-43 vol. 1), cât și a martorilor *Camerzan Ion* (v.2, f.d. 28), *Camerzan Elizaveta* (v.2, f.d. 29), *Mutelică-Camerzan Iraida* (v.1, f.d. 30-31) *Albot Sergiu* (v.2, f. d. 39), *Jidovanu Oleg* (v.2, f.d. 35-36), *Rusu Oleg* (v. 2, f. d. 37-38), *Mutelica Ion*(v.2, f.d.40), depuse în prima instanță și cercetate în ședința instanței de apel.

Prin urmare, temei de a pune la îndoială declarațiile acestora, instanța de recurs nu are, deoarece au fost audiați conform procedurii stabilite de art. 108 Cod de procedură penală, sub jurământ , fiind avertizați de răspundere penală conform art. art. 212-213 Cod de procedura penală.

La fel, și prin verificarea probelor materiale acumulate la cadrul procesului penale, inclusiv reținute în prezenta decizie la pct. 7.1., din care, prin constatări obiective instanța de apel a stabilit că acestea formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele recurentului precum că, inculpatul nu a comis fapta incriminată - viol.

Colegiul penal reține că respectivele probe atestă în mod direct că, Mutelica Igor în una din zilele lunii septembrie 2016, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu minora Xxxxxx Natalia, a.n. xxxxxx, *despre care știa cu certitudine că este minoră și este fiica concubinei sale Xxxxxx Olga*, cu care locuiau împreună în familie, *prin constrângere fizică*, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri

cu pumnul peste corp lui Nataliei Xxxxxx și *prin constrângere psihică*, manifestată prin amenințări, *forțat, contrar voinței sale*, profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei sale, a izbit-o pe ultima la pământ, unde a imobilizat-o ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a *întreținut un raport sexual obișnuit*.

În acest sens, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că, instanța de apel eronat a apreciat critic declarațiile părții vătămate Xxxxxx Natalia din 04 iunie 2019 și a dat credibilitate declarațiilor părții vătămate date în cadrul instanței de judecată, întrucât, declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale (*f. d. 41 vol.1*) coroborează întru totul cu declarațiile martorilor Albot Sergiu, Jidovanu Oleg, Camerzan Ion care au confirmat detaliat circumstanțele petrecute în acea zi.

De asemenea, declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, coroborează cu declarațiile martorului Camerzan Elizaveta (*v.2, f. d. 29*), prin care se certifică ferm că, ultimei i-au fost mărturisite circumstanțele faptei de viol, imputate inculpatului.

Colegiul penal reține și concluziile Raportului de expertiză judiciară nr.142-a-2017 din 12.12.2017, prin care s-a constatat că „(...) *în cadrul examenului psihologic minora Xxxxxx Natalia "este încordată emoțional", "crește tensiunea emoțională când descrie circumstanțele cazului, începe să plângă", "reactualizarea evenimentelor psihotraumatizante trezește la expertizată emoții negative intense", "se plânge de dureri de cap, ...frica, amintiri obsesive legate de abuz". Xxxxxx Natalia a putut să perceapă circumstanțele importante pentru dosar, să le memorizeze și reproducă adecvat. Xxxxxx Natalia nu manifestă predispoziția de a exagera evenimentele produse și de a fantaza.*”

Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate minore Xxxxxx Natalia coroborează în totalitate și cu probele scrise reținute în prezenta decizie la pct. 7.1., din care rezultă vinovăția inculpatului Mutelica Igor în comiterea infracțiunii de viol prevăzute la art.171 alin.(2), lit. b), b²) Cod penal.

Prin urmare, argumentele recurentului precum că, nu există nici o probă directă care ar confirma versiunea comiterii violului, decât prin declarațiile părții vătămate Xxxxxx Natalia de la faza de urmărire penală, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate, întrucât instanța de apel a argumentat detaliat motivele pentru care a fost respinsă versiunea apărării, probele administrate confirmând cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2), lit. b), b²) Cod penal.

Astfel, cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârea atacată, care este legală și întemeiată, or asupra acelorași motive invocate în

recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia adoptată.

În acest context, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală, întemeiată și echitabilă, motiv pentru care se impune inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Ciuru Igor* în numele inculpatului *Mutelica Igor*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Mutelica Igor xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 noiembrie 2022.

Președinte

Chișca-Doneva Tamara

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Vascan Nina